

יום ד', ד' בכסלו תשע"ב (30 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ואלה ימי השבוע ש-(י)היה...

היום, ביום רביעי, ד' בכסלו בשנת תשי"ב [3-דצמ'-1951], נפטר הגאון ר' יעקב משה חרל"פ.

"... תוצאות פגישה זו (בינו לבין הרב קוק) היו משמעותיות ביותר לעיצוב דמותו הרוחנית. בסיפור זכרונותיו מתאר הרב חרל"פ את עוצמת הקשר הנפשי שנרקם בינו לבין הרב: "נזדעזעתי עד יסוד נפשי. מאותה שעה ואילך דבקתי ברב באהבה עזה, והייתי לתלמידו וחסידו לעולם..."

ביום חמישי, ה' בכסלו, בשנת תשמ"ח [25-נוב'-1987], לפני 24 שנה – ליל הגלשונים. מחבל שהגיע מלבנון בגלשון אוויר, הצליח לחדור לבסיס נח"ל סמוך לקריית שמונה ורצח 6 חיילים ר"ל. רק לאחר קרב יריות נהרג המחבל ע"י אחד מחיילי המחנה. מחבל נוסף שנסה לחדור באותה שיטה נחת ברצועת הבטחון ונהרג בהתקלות.

האירוע, שבו חדר מחבל בודד למחנה צבאי ועשה בו כבתוך שלו, הכה בהלם את הציבור ואת המערכת הצבאית. שומר המחנה, שנמלט מהעמדה כשראה את המחבל מתקרב אליו, הועמד לדין. הורי החיילים מחו נגד מה שהם כינו 'תסמונת הש"ג' – השיטה להעניש את השומר בשער, ולא את האחראים האמיתיים (אם כי, הודח מפקד חטיבת הנח"ל מתפקידו ע"י הרמטכ"ל דאז, דן שומרון).

ראש אכ"א, שמונה לחקור את הפרשה, מתח בקורת קשה על התנהגות הן של הקצינים והן של החיילים במחנה, והוקיע את נורמות הלחימה שלהם בזמן האירוע. המחבל ההרוג הפך לגיבור לאומי בקרב ערביי-יש"ע. שבועיים לאחר מכן, פרצה האינתיפאדה, שלפחות בימים הראשונים ניזונה מניפוץ אגדת החייל הישראלי, כפי שאירע במחנה הנח"ל.

ושוב אנו מזכירים...

ביום ששי, ו' בכסלו, בשנת תשל"ו – [10-נוב'-1975], עצרת האו"ם קבלה החלטה "הקובעת" כי הצינות היא צורה של גזענות והפליה גזעית (72 בעד, 35 נגד, 32 נמנעים).

ביום שבת קודש, ז' בכסלו, בשנת ג'תשנ"ו, לפני 2015 שנה [4-למניינם], מת הורדוס, שמלך בארץ-ישראל אחרי החשמונאים בחסדי הרומאים. למרות שחז"ל מצביעים על כך ש"מי שלא ראה בניין הורדוס לא ראה בניין נאה מימיו" [ב"ב, ד.], הורדוס לא התקבל על העם (בלשון המעטה...) ונחשב שליט עריץ. הוא הצטיין, כנזכר, במפעלי בנייה אדירים בירושלים (בית המקדש), קיסריה, סבסטיה ועוד.

"כי לא-יטש ה' עמו וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזֹב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום רביעי

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לפדיון נפשם של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של יעקב זאב בן נחמה ויעל בת אסתר בתוך שאר חולי ישראל

יום ד', ד' בכסלו תשע"ב (30 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ביום ראשון, **ח' בכסלו**, בשנת תשמ"ו [21-נוב-1985], **נעצר ג'ונתן פולארד**, יהודי-אמריקאי (/ישראלי), עובד הצי, באשמת ריגול למען ישראל. ב-1987, פולארד נידון למאסר עולם ורעייתו דאז, אן, למאסר 5 שנים. וזאת, למרות עיסקת-טיעון, שלפיה, בתמורת הודאה באשמה, יקטינו את העונש. ב"דקה ה-90", הגיש קספאר ויינברגר – שר ההגנה דאז – מסמך סודי לשופטים ובו "הבהיר" להם כמה מסוכנת היתה פעילותו של פולארד. עד היום, לא פולארד ולא עורכי-הדין שלו זכו לקרוא מסמך זה. העונש הממוצע בארה"ב עבור ריגול למדינה ידידותית הוא 2 – 8 שנה.

20 שנה לאחר מכן, ביום שני, **ט' בכסלו**, בשנת תשס"ו [10-דצמ'-2005], זכה **פרופסור ישראל אומן** בפרס נובל לכלכלה על תרומתו לפיתוחה של תורת המשחקים.

ביום שלישי, **י' בכסלו**, בשנת תשל"ח [20-נוב-1977], באירוע המרכזי של **ביקור ראשון של מנהיג מדינה ערבית במדינת ישראל - נאם נשיא מצרים סאדאת** בכנסת.

§§§§§§§§§§§§§§§§§§

תדהמה: פרופ' וועלוול גרין ע"ה
[מקור]

בצער רב ובתדהמה התקבלה הידיעה על פטירתו הפתאומית [ביום שני, כ"ד חשוון ה'תשע"ב (21-נוב-2011)] של החסיד **פרופ' וועלוול גרין ע"ה**. פרופ' גרין התקרב לרבי (מלובאוויץ') ולחסידות לפני כ-50 שנה במיניסוטה שבארה"ב, ע"י השליח **הרב משה פעלער**, ומאז זכה לקשר מיוחד וקירובים מיוחדים מהרבי.

לפני 3 שנים בהתוועדות יום הולדתו ה-80 בבית חב"ד המרכזי באר שבע, פנה אליו השליח הרב זלמן גורליק בבקשה לחשוף את המכתבים הרבים שקיבל מהרבי. מאז התקיימה סדרה של שיעורים מאלפים בהם שיתף את המשתתפים ביחידות ובכל קורות חייו עם הרבי.

גרין, ביולוג, זכה לתהודה ארצית כשהחידק סטפילוקוקוס פרץ בלואיזיאנה (בדרום ארה"ב) ובעת שמונה למדען ראשי של הפרוייקט "אדם על הירח" של סוכנות החלל האמריקאית **נאס"א**. הוא נהג לנסוע סביב העולם לדבר על מדע ודת, קריירה שהוא החל בה בעקבות התקרבותו לחסידות חב"ד והשפעתו של הרבי.

הוא נולד למשפחה חילונית ציונית בוויניפג שבקנדה. [סיפור חייו התחיל] מבחינתו בעת שעבד בקולג' קטן בלואיזיאנה לאחר חתונתו. בקהילה היהודית המקומית שמחו על בואו ומינהו לרבם. "לא ידעתי עברית ולא ידעתי כמעט כלום על כשרות או שבת. לא ידעתי לקרוא בתורה. אבל בגלל שידעתי את הא"ב, עבורם זה היה מספיק".

בעברו למיניסוטה, רעייתו **גייל** לחצה לתת לילדיהם חינוך יהודי איכותי. "שלחנו אותם לבית-ספר יהודי מאוד קטן במיניאפוליס. אבל הוא היה נהדר, ולא לקח הרבה זמן עד שהילדים שלנו ידעו יותר על היהדות מאיתנו. הם משכו אותנו ליהדות ואז פגשנו את הרב משה פעלער" - השליח הראשי למיניסוטה.

"הכל התחיל איתו", גרין מציין.

"כי לא-יטש ה' עמו וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזֹב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לפדיון נפשם של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה** ו**יעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל

יום ד', ד' בכסלו תשע"ב (30 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

החלטה כשרותית בוורשא

בהזדמנות הראשונה כשביקר בניו-יורק במסגרת העבודה, הרב פעלער הביא אותו להתוועדות של הרבי ב-770. "הרבי דיבר באידיש, כך שהבנתי את המילים, אבל לא היה לי מספיק ידע יהודי להבין את הדברים. כל האירוע הזהים אותי: היה שם הרבי - משכיל במדע ומתמטיקה - שמדבר על הנפש היהודית כאילו על מדובר משהו חי, לא רק רעיון".

במהלך ביקור בוורשא בפולין, רעייתו החליטה לשמור על כשרות ומטבח כשר בבית. זאת אפילו שהוא לא שש בהתחלה לרעיון. לא לקח הרבה זמן עד שהוא הסכים.

את ה'יחידות' הראשונה עם הרבי בשנת 1963, גרין זוכר לפרטי פרטיו. "היא נקבעה לשעה 10 בלילה. לא הייתי מתוח, אלא יותר נדהם. הרבי היה כל-כך חם כלפינו שהוא נראה יותר כמו דוד אוהב מאשר המנהיג הרוחני של יהדות העולם. הוא שאל אותי אם אני מכיר את המושג **השגחה פרטית**. לא האמנתי בזה והרבי אמר שהמושג מתאים דווקא עבורי.

'אתה עובד בתוכנית החלל', הרבי אמר לגרין. 'אתה פרופסור בבית-ספר לרפואה. אתה נוסע, רואה ושומע דברים שרוב האנשים לא חווים. למה שלא תשמור על יומן, רק כמה רשמים בסוף היום, ותראה אם אתה יכול למצוא מסר של ההשגחה. אם אתה צריך עזרה, תראה לי את היום'.

בנים מכהנים כשלוחים

מאז, גרין, לפי עדותו, הפך לחסיד נלהב שזכה למלא מספר שליחויות מהרבי. אחד מהם כלל הברחת ספרים ותשמישי קדושה ליהודים ברוסיה הקומוניסטית. גרין ביקש את ברכת הרבי לכל צעד שעשה, כולל העלייה לישראל.

הוא [היה] גר [עד] היום בבאר-שבע עם רעייתו. בישראל גרים גם שלושה בנותיהם ו... נכדיהם. שני בנים שלהם הם שלוחי חב"ד בארה"ב, עם עוד נכדים שם. הזיכרון החרוט ביותר במוחו מהרבי היה ביום הנישואין העשירי שלו. הרבי אמר לו: ברכתך אליך היא שתזכור שיש אדם זקן בברוקלין שחושב עליך ומזמין אותך לחזור לכאן ביום הנישואין העשירים שלכם לקבל עוד ברכה".

"זה היה הרבי שלי", גרין מסיים. "הייתה לו איכפתיות עמוקה כלפינו, כמו שהייתה לו לכולם. אבל עבורינו, הוא היה האיש הזקן בברוקלין שחשב עלינו".

יום גשום ויום נעים!

"כִּי לֹא-יִטֹּשׁ ה' עַמּוֹ וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזֹב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לפדיון נפשם של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה** ו**יעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל